

Men det ændrer da ikke ved, at vi fortsat mener, det er uheldigt for Danmark at have de tre forbehold, der reelt stadig væk har betydning. Det er der ikke noget nyt i, men det er klart, at man prioriterer sin indsats. Det burde regeringen også gøre.

Lene Espersen (KF):

Jeg synes også, det er på sin plads lige at vende et par punkter her til sidst.

Jeg synes, det har været en god debat, vi har haft i dag, fordi den i hvert fald har været et tegn på, at tingene udvikler sig, og de udvikler sig måske også hurtigere, end nogen af os havde forestillet os, hvis vi havde haft debatten for nogle år siden.

Der er mange nye positive tiltag, og det, man i hvert fald kan konkludere, er jo, at der er et større og større behov for, at EU på en eller anden vis begynder at løfte en større del af opgaven selv. Men selve konstruktionen, selve strukturen, hvordan det skal gøres, er stadig væk usikker. Det er jo heller ikke noget, som hverken franskmændene eller englænderne har kunnet give noget svar på.

Det er meget tydeligt, at der i hvert fald er behov for, at vi på længere sigt finder den brik, der mangler i den europæiske sikkerhedsstruktur, for nu at sige noget, der er så ufolkeligt. Der er nok ikke ret mange, der sidder og lytter til den her debat, der kan finde ud af det. Der mangler altså stadig væk det bindeled mellem de opgaver, som NATO i dag udfører, og så de opgaver, som vi gerne ser, EU-landene på længere sigt selv tager sig af.

Jeg synes, det har været godt, at vi har haft en mulighed for at diskutere det, og jeg synes faktisk også, det har været positivt, at det ikke har været sådan en for og imod forbehold-diskussion.

Der er mange andre årsager til, at man måske ønsker, at forbeholdet på forsvarsområdet skal væk. Det, jeg gjorde opmærksom på i min første tale, var, at jeg synes, det er ærgerligt, at der er nogle områder i dag, hvor Danmark må sige fra, også selv om vi egentlig gerne vil deltage i det. Det synes jeg var en pragmatisk måde at sige, at forbeholdet giver os problemer.

Overordnet drejer det sig altså om, at vi prøver at rette os ind efter, hvad der sker internationalt lige nu, og for mig at se er det vigtigste, at EU i hvert fald signalerer udadtil, at vi også har en vilje til at løse flere opgaver fremover.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jamen det, der bringer mig herop, er hr. Jacob Bukstis venlige råd til Venstres ordfører, om det er hensigtsmæssigt at bringe alle fire forbehold i spil på én gang.

Jeg bliver sådan lidt i tvivl, eller jeg får i hvert fald brug for at få noget afklaring fra den socialdemokratiske ordfører, for er det et udtryk for, at det dybest set også er Socialdemokratiets politik, at man skal have afskaffet forbeholdene hurtigst muligt? Og de her taktiske overvejelser, som man så har mellem venner, om man nu skal bringe et, to eller flere i spil ad gangen, er et godt råd for ikke at ødelægge korthuset og få det til at vælte.

Jeg har altså meget brug for at høre en klar udmelding fra den socialdemokratiske ordfører: Hvad er egentlig Socialdemokratiets politik med hensyn til forbeholdene?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Man kan ikke slutte, som fru Pernille Frahm gør her. Det var også lidt på samme måde med den diskussion, vi havde før.

Det er sådan, at Socialdemokratiet har meldt ud, at vi vil diskutere ØMU-forbeholdet – det har vi; det kan ikke være hemmeligt for nogen – for i givet fald, hvis, såfremt, i fald vi konkluderer at få ændret det gennem en folkeafstemning.

Det, som jeg bare konstaterer, er, at hvis man blander alt muligt andet ind i det, skal man bare være klar over, hvad man gør. Det er ikke noget med, at vi så skal tage dem efter salami-metoden, overhovedet ikke.

Det danske forbehold på forsvarsområdet er ikke til diskussion. Det er ikke til diskussion. Det er jo det, vi har diskuteret her, at vi må se på udviklingen, og den er positiv. På en lang række områder kan det gå, ligesom det er gået med forbeholdet med hensyn til unionsborger-skabet, nemlig at udviklingen afskaffer det helt af sig selv, fordi det mister mening.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg måtte knibe mig selv lidt i armen, da hr. Keld Albrechtsen talte om Irak, for Irak var jo ikke nogen NATO-operation, var ikke et eksempel på en NATO-operation out of area. NATO's besluttende organer var ikke blandet ind i den beslutning.